

تماشا مبارک است

ای بستگان تن به تماشای جان روید

کاخر رسول گفت تماشا مبارک است

فرارسیدن سالروز تولد پیامبر گرامی اسلام را به همهٔ دوستان و عزیزان تبریک می‌گویم؛ امیدوارم این ایام، بهانهٔ مبارکی باشد برای فراتر رفتن از تن و به نظاره و تماشای جان نشستن و احوال خوش معنوی و تجربه‌های باطنی را نصیب بردن...

دیروز و پریروز نیویورک بودم؛ به عنوان guest lecturer در کلاسهای یکی از همکارانم در دپارتمان «اسلام و مطالعات خاور میانه» در دانشگاه نیویورک (NYU) حضور یافتم و دربارهٔ ربط نسبت میان فقه و اخلاق و پروژه "Islamic Reform" به روایت خویش به تفصیل صحبت کردم.

پریشب، زیر باران خوشی که می‌بارید، در پارک نزدیک محل اقامتم در خلوت قدم می‌زدم. با خود می‌اندیشیدم که هر چه پیشتر آمده و بر سَنَم افزوده شده و سرد و گرم روزگار را بیشتر چشیده‌ام، اهمیت «سنت دینی» بر من بیشتر مکشوف گشته؛ تو گویی که نه می‌شود این مقولهٔ ستر و تمدن ساز را ندید و با آن آشنا نگشت، و نه می‌توان به بازخوانی انتقادی آن همت نگمارد. تأملات اخیرم دربارهٔ میراث نبوی را در دو سخنرانی دو قسمتی تحت عناوین «پیامبر در قرآن» و «میراث ماندگار پیامبر» در تورنتو طرح کردم؛ عزیزان علاقه‌مند می‌توانند فایل‌های صوتی سخنرانی‌ها را از طریق سایت و کانال تلگرامی‌ام دانلود کنند.

چنانکه درمی‌یابم، در جامعهٔ کنونی ایران، اگر راهی به جایی باشد، عبارتست از بازخوانی انتقادی میراث ایرانی - اسلامی و تاسی به سنت نبوی و بدست دادن قرائت عقلانی، اخلاقی و انسانی از آن. هر چه سنّ افزایش می‌یابد و انسان مجرب تر و پخته‌تر می‌گردد، بهتر در می‌یابد که هوس برکندن از بیخ و بن سنت‌های ستر را در سر پروراندن، آرزو اندیشی و خیالی خام بیش نیست. در مقابل، گشوده بودن و انسِ درازآهنگ با این سنت داشتن و به بازخوانی انتقادی بخشهای مختلف آن پرداختن، در این میان رهگشاست و لا غیر:

زین روش بر اوج انور می‌روی

ای برادر گر بر آذر می‌روی